

צפון (מחוזי) 141/19

בלמ"ס

בבית הדין הצבאי המחוזי
במחוז שיפוט צפון
בפני השופטים:

סא"ל מאיה גולדשמיט - אב"ד
רס"ן בת-אל סטפנקי - שופט
רס"ן מלי עמר - שופט

(ע"י ב"כ קמ"ש שי שטרומינגר)

התובע הצבאי

נגד

(ע"י ב"כ עו"ד ירון פורר)

מ/*** רב"ט (מיל') ש' א' כ'

כתבי עת:

הדר דנציג-רוזנברג; רוני רוזנברג, "פורנוגרפיית נקם כהטרדה מינית", חוקים, ט (מרץ 2017) 265

חקיקה שאוזכרה:

חוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1998: ס' 3(א5), 3(א5), 5(א)
חוק העונשין, תשל"ז-1977: ס' 29(ב), 40ט(א), 77, 244, 40יא(10), ל' א' בפרק ט, ל' ה' בפרק י'
חוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955: ס' 35

הכרעת דין

על פי הודאתו, מורשע הנאשם בהתאם לכתב האישום המתוקן ולפרטים הנוספים, בעבירות הבאות:

1. הטרדה מינית לפי [סעיף 3\(א5\)](#) ו-[5\(א\)](#) סיפא [לחוק למניעת הטרדה מינית](#), התשנ"ח – 1998, ולפי [סעיף 29\(ב\)](#) [לחוק העונשין](#), התשל"ז-1977.
2. שיבוש מהלכי משפט, לפי [244 לחוק העונשין](#), התשל"ז - 1977.

ניתנה היום, 10.12.2019, והודעה בפומבי ובמעמד הנאשם ובאי כוח הצדדים.

שופט	אב"ד	שופט

בבית הדין הצבאי המחוזי
במחוז שיפוט צפון
בפני השופטים:

סא"ל סיגל טורג'מן חזן - אב"ד
רס"ן חוף אדן - שופט
רס"ן עידן אדיב – שופט

(ע"י ב"כ קמ"ש שי שטרומינגר)

התובע הצבאי

נגד

(ע"י ב"כ עו"ד ירון פורר)

מ/*** רב"ט (מיל') ש' כ'

גזר דין

1. הנאשם קיבל לרשותו תמונות אינטימיות של חיילת, אותם הפיץ באמצעות אפליקציית "ווטסאפ" בקבוצה שנועדה לשיתוף תכנים מיניים. נדרשנו לקבוע את העונש הראוי לנאשם בגין הפרסומים המשפילים.
2. נציג תחילה את פרטי העבירות בהן הורשע ואת הראיות שהציגו הצדדים לעונש, ביניהן עדות נפגעת העבירה ועדות הנאשם. לאחר מכן, נפנה לשרטט את מתחם הענישה ההולם לעבירות בהן הורשע ואז נציב את עונשו בתוכו.

כתב האישום

3. הנאשם הורשע לפי הודאתו בכתב אישום מתוקן, שכלל שתי עבירות: האחת, הטרדה מינית בצוותא, לפי סעיפים 3(א5) ו- 5(א) סיפא לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998 (להלן:

"**החוק למניעת הטרדה מינית**"(, בצירוף **סעיף 29(ב) לחוק העונשין**, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); השנייה, **שיבוש מהלכי משפט**, לפי **סעיף 244 לחוק העונשין**.

4. לפי פרטי הרשעתו, עובר ליום 25.02.2018, ביקש סמל א' מהנאשם להפיץ תמונות עירום של רב"ט י' ר' (להלן: "**המתלוננת**"), אותן קיבל ממנה לרשותו במהלך התקופה בה היו השניים במערכת יחסים זוגית, כנקמה על התנהלותה.

הנאשם וסמל א' צילמו באמצעות מכשירו הסלולארי של הנאשם מתוך צג מכשירו הסלולארי של סמל א' לפחות שבע תמונות של המתלוננת, כשהיא בעירום חלקי או מלא. בתמונות אלה ניתן לראות את איבריה המוצנעים החשופים ובחלקן ניתן אף לראות את פניה ולזהותה.

את התמונות פירסם הנאשם ממכשירו הסלולארי במסגרת קבוצה ביישומון ה"ווטסאפ", הנקראת "רק סרטונים בלי דיבורים". קבוצה זו הכילה, אותה עת, לפחות עשרה משתמשים שונים והיא נועדה לשיתוף סרטונים בעלי תוכן מיני. יחד עם הפצת התמונות הפיץ הנאשם תמונה של פרופיל ה"פייסבוק" של המתלוננת, שהכיל את שמה המלא ואת תמונת הפרופיל שלה.

בהמשך, מחק הנאשם את כלל התמונות בהן נראית המתלוננת ממכשירו הסלולארי, את כלל השיחות שניהל בנוגע למעשיו וכן את כלל השיחות בקבוצה בה הפיץ את התמונות.

החקירה נפתחה בעקבות תלונתה של המתלוננת במצ"ח, לאחר שקיבלה הודעה מאזרח, כי תמונות שלה בעלות אופי מיני מופצות במרשתת.

הראיות לעונש

5. הנאשם התגייס לשירות סדיר ביום 21.11.2016 ושירת במשך שנתיים כנהג נגמ"ש בגד' חיל הנדסה. לאחר מכן עבר לשרת במטבח ואז יצא לקורס להשלמת שנים עשרה שנות לימוד, אותו סיים בהצלחה. כתב האישום בעניינו הוגש ביום 7.05.2019. הוא שוחרר משירות צבאי סדיר ביום 2.06.2019 ומאז נמנה על כוחות המילואים. במהלך חקירותיו הודה הנאשם במיוחס לו. הוא אף הפליל את סמל א' וערך עמו עימות. בגין העבירות שיוחסו לו במסגרת תיק זה לא הוחזק במעצר.

6. במסגרת ראיות התביעה לעונש הוגשה הצהרת נפגעת העבירה (ת/2), אשר לבקשתה אף התייצבה למסירת עדות. בפני בית הדין התקשתה למסור את עדותה נוכח הבכי וסערת הרגשות.

היא תיארה תחושות של בושה, השפלה, אשמה, פגיעה בכבוד ובאמון, "אני מרגישה שאין לי שום דבר רק שלי (בוכה)". לדבריה, מאז שהופצו התמונות היא מרגישה שהיא לא יכולה ללכת ברחוב, כי היא חשה שהיא עירומה מול כולם, "פשוט הרגשתי שלא משנה לאן אני אלך כולם יודעים". לעתים בלילות היא חווה התקפים של קושי בנשימה, הזעה ודפיקות לב מהירות. היא מתעוררת בבהלה ונעזרת במשאף. הנושא נכנס לה לחלומות ולמחשבות והיא

חוה סיוטים שאונסים אותה. לאחר שהאירוע נודע לבני משפחתה וראו את התמונות, השפיע הדבר על הקשר שלה עמם, "זה לא כזה משנה אם יש לי דלת לחדר... כאילו הם נכנסים איתי להתקלח".

לדבריה, היא עדיין מקבלת הודעות מכל מיני גברים, חלקם מזהירים אותה, חלקם שופטים אותה, מציקים לה, מזלזלים בה. אחרים שולחים תמונות שלהם ומבקשים את התייחסותה, חלקם מציעים הצעות מגוונות ומבקשים להיפגש איתה או מצפים ש"תזרום" איתם בשיחה ושתשלח עוד תמונות. לעתים, היא מקבלת הודעות מטרידות מגברים על הגוף שלה ועל המראה שלה והם מספרים שהגיעו לפורקן תוך צפייה בתמונותיה. לדבריה, הפניות נמשכות כבר שנתיים [בעת מסירת ההצהרה], היא חושבת שזה כבר ייפסק ומופיע כל פעם מחדש, כי התמונות ממשיכות להישלח ולעבור בין כולם וההטרדות לא נפסקות. אמנם זה לא קורה מדי יום, אבל כשהקורה פעם בכמה זמן, לוקח לה הרבה זמן להתאושש וזה ממש מטריד אותה. בעקבות האירוע, הביטחון העצמי שלה ירד ועמו הדימוי העצמי, "אני מרגישה בסיוט ואני מרגישה שאני רוצה להתחבא, לברוח, להיעלם, אני לא מצליחה לסמוך על אף אחד ובעיקר לא על עצמי".

7. בחקירתה הנגדית התבקשה להתייחס למעורבות של בן זוגה לשעבר במעשה וציינה, כי בהתחלה כלל לא חשבה שהיה מעורב בהפצה והבינה זאת רק בשלב מאוחר יותר. לשאלת הסנגור, אישרה כי לא צירפה להצהרתה מסמכים המלמדים על התלונות שמסרה שהגישה במשטרה כלפי אלה שהטרידו אותה ולא על הטיפול הנפשי שעברה. עם סיום עדותה, התייצב הנאשם לעדות ובפניה ביקש את סליחתה.

8. בעדותו תיאר הנאשם, כי למרות שמשפחתו מנהלת אורח חיים דתי והוא עצמו למד בשיבות, כך שהיה זכאי לפטור משירות צבאי, ביקש להתגייס כלוחם בעקבות פציעת בן דודו במבצע "עופרת יצוקה". לאחר שחרורו מן הצבא, החל במכינה ללימודי הנדסת בניין, אך נוכח מצב החירום הלאומי וכיוון שלא הסתדר עם לימודים דרך ה"זום" הקפיא את לימודיו. בינתיים עבד בעבודה מועדפת בתחנת דלק ולקראת סיום התקופה עבר לעבוד כמאבטח. בחלק מהכסף שהוא מרוויח הוא מסייע למשפחה וחלקו שומר לחיסכון. אביו נכה ומקבל קצבה מביטוח לאומי ואילו אמו עובדת בשליש משרה כמורה לחינוך גופני לקשישים. ארבעת אחיותיו כבר לא מתגוררות בבית המשפחה. בפני בית הדין הביע צער וחרטה עמוקה, הוא חזר על ההתנצלות שהביע בפני נפגעת העבירה וציין, כי הוא מוכן לפצותה בכל דרך שתיקבע.

9. לשאלות התובע, השיב כי רק לאחר ביצוע העבירה, הבין את משמעות הדברים, "לא חשבתי על כלום, פשוט התנהגתי בחוסר חשיבה, דקה אחרי שהסתיים העניין הזה הבנתי את המשמעות של מה עשיתי...". הוא הסביר שלאחר ביצוע המעשה, נלחץ ופחד, אך לא פנה אל נפגעת העבירה כדי לתקן את הנזק, כיוון שלא הכיר אותה וכיוון שהיה אותה עת בריתוק, במהלכו נלקח לחקירה. הוא אישר, שאף אחד לא כפה עליו או שלל ממנו את יכולת הבחירה להיעתר לבקשתו של סמל א'. הוא הסביר את ההתייחסות בתסקיר לכך שהוא חווה עצמו כמי שהיה נתון לניצול, בכך שהיה בימים הראשונים שלו בגדוד, ואז ניסה לרצות ולרכוש

לעצמו חברים חדשים. בהמשך, ניסה סמל א' "להפיל עליו את התיק". הנאשם מסר, כי לא החל בטיפול. חלף זאת, הוא משוחח עם רב, שעוזר לו "לפרוק" את אשר על לבו. בחקירה החוזרת מסר, כי לא היה לו עניין אישי בהפצה ואילו היה מבין את ההשלכות לא היה עושה זאת.

10. **מתסקיר העונש (ס/8)** שנערך בעניינו עלה, כי ביטא אחריות לביצוע העבירה, אך להתרשמות עורכת התסקיר חווה עצמו כמי שהיה נתון לניצול מצד אחרים במקרה, כשלמשל התקשה לסרב לבקשה למסור את מכשיר הטלפון שלו לאחר. צוין, כי לא הבין את משמעות הפגיעה במתלוננת ואת משמעות התנהלותו הפוגענית, אך הצליח להביע אמפטיה כנה כלפיה וצער על הפגיעה בה. להתרשמות עורכת התסקיר, ניכר כי נמצא בהליך בחינה פנימית מתוך רצון כנה להימנע בעתיד ממצבים דומים.

תואר, כי במהלך השיחה ביטא קושי רגשי רב, היה נתון בסערת רגשות ובלט, כי התקשה להתמודד עם אופי העבירות בהן הורשע. הוטעם, כי הרשעתו גובה ממנו מחיר רגשי משמעותי, המלווה בבידוד חברתי, תחושות בושה ואשמה וקושי ביצירת קשרים זוגיים.

צוין בתסקיר, כי בשנים האחרונות עבר שינוי משמעותי באורח חייו, תוך כדי התרחקות מעולם הדת, למרות שהמשפחה מהווה עבורו גורם תמיכה משמעותי בתקופה הנוכחית. לאורך השנים הצליח לבטא כוחות אגו מתפקדים במסגרות, במהלך תקופת הלימודים, בשירות הצבאי, במסגרות העבודה ובמסגרת הלימודית והוא מבטא שאיפות לנהל אורח חיים תקין. אין להתרשמות מעמדות ותפיסות בעייתיות בנוגע לתוכן המיני, כשלערכתו ברקע להתנהלותו עמד הצורך לחוש שייכות לעולם החילוני ולא דובר בעיוותי חשיבה. ניכר, כי הוא מתקשה להתמודד עם השלכות ההליך המשפטי באופן אשר מהווה עבורו גורם ממתן ומציב גבול ברור בין האסור למותר.

עורכת התסקיר המליצה, כי לצד המשקל שיש לחומרת מעשיו, ליתן משקל מכריע לנסיבות התנהלותו ולהשלכות הרשעתו בדין על עתידו ועל חייו, בפרט כשמדובר בהרשעה בתחום עבריינות המין. היא העריכה, שנוכח ההכרה בחומרת העבירה ובהשלכות מעשיו, היעדר מעורבות פלילית נוספת וחלופה הזמן מאז ביצוע העבירות לצד החותם ההרתעתי, שהותירו אחריהם ההליכים המשפטיים ואופי העבירות, קיים סיכון נמוך להישנות התנהגות דומה בעתיד. להתרשמותה, משקיע הנאשם מאמצים לנהל אורח חיים תקין במסגרת תעסוקתית ולימודית ואלה תורמים לגיבוש זהות בוגרת וחיזוק נורמות התנהגות תקינות. לאור זאת, המליצה לתת את הדעת על מידת הנזק שייגרם לו במתן רישום פלילי במדרג גבוה ובהטלת עונש מאסר. חלף זאת, המליצה על ענישה בעלת אופי חינוכי, אשר תתמוך בהליך האישי שעובר ובשאיפתו לנהל אורח חיים תקין.

11. ההגנה העידה מספר עדים, אשר סיפרו על אורח חייו הקודם של הנאשם, החלטתו להתגייס והשפעת האירוע על חייו. מר י.א, אביו של הנאשם, תיאר את המצב המשפחתי ואת הרקע לגיוסו. הוא ביקש את רחמי בית הדין לאחר שבנו נטל אחריות וחרטה על מעשיו. מר ח.כ,

דודו של הנאשם מצד אביו, תיאר את המניע שהוביל להחלטתו להתגייס כלוחם חרף הרקע החרדי. הרב י.א, המכיר את הנאשם ומשפחתו מגיל בר מצווה ומייץ לו בשלבי חייו, תיאר את ההתלבטות בשלב הגיוס לצבא ואת התרשמותו מן הכאב שחוה לאחר האירוע.

12. ההגנה הגישה לעיונו אסופת ראיות נוספות – המלמדת על מסלול השירות (ס/2, ס/4), על השלמת לימודיו התיכוניים (ס/6, ס/7) ועל מצבו הכלכלי (ס/1, ס/3, ס/5).

13. עם סיום שמיעת הטיעונים לעונש, הפנו את הנאשם לקבלת **חוות דעת של הממונה על העבודות הצבאיות** לצורך בחינת התאמתו לריצוי עונש מאסר בדרך זו. הממונה מצאה אותו מתאים, לאור נסיבותיו האישיות, מחויבותו הצבאית והתרשמותה, כי יוכל לעמוד בתנאי העבודות הצבאיות ולהתמיד בביצוע עונש בדרך זו. היא המליצה על שיבוצו בתנאי יחידה פתוחה בימי חול בשעות העבודה המקובלות, כשבסופי שבוע ישהה בביתו.

טיעוני הצדדים

טיעוני התביעה

14. התובע הצבאי המלומד הטעים, כי יש לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אחד מפרטי האישום, בהם הורשע הנאשם, כיוון שאין התאמה או חפיפה בין הערכים החברתיים שנפגעו על ידי ביצוע העבירות השונות. עם זאת, סבר, שיש מקום לחפיפה בין העונשים.

15. **אשר לפרט האישום הראשון**, עמד התובע על החומרה הרבה במעשיו של הנאשם, נוכח הקלות הבלתי נסבלת של ביצוע המעשים והנוק ארוך הטווח לנפגעת העבירה, הן בעקבות "נצחיות" הפרסומים לצד פרטיה האישיים המובילים להמשך פניות אליה; הן בכל הנוגע להשפעה על המתלוננת במישור הנפשי, המשפחתי והחברתי, בפרט בהתחשב בגילה הצעיר. התובע הצביע על המאפיינים הייחודיים למערכת הצבאית, ביניהם ביצוע המעשים על ידי חייל, כלפי חיילת אחרת, לבקשת חייל אחר וכל זאת בתוככי הבסיס הצבאי. כל אלה, טען, חותרים תחת ערכי האחוה, הרעות והאמון החייבים לשרור בין חיילים, תחת ההבטחה לסביבת שירות מוגנת ממעשים של הטרדה מינית של המשרתים והמשרתות כתף אל כתף. המעשים פגעו בסדר ובמשמעת הצבאיים, בתדמית של הצבא ובאמון החיילים ובני משפחותיהם במסגרת הצבאית.

16. התביעה לא חלקה על חלקו המניע של סמל א' בפרשה, אולם ביקשה שלא לבטל בכך מחלקו המשמעותי של הנאשם, אשר היה בעל הגישה לקבוצה הייעודית ומעשיו, שנעשו באופן מודע למניע הנקמני שעמד מאחוריהם, גרמו להפצת התמונות באופן המוני, שהיקפו לא ניתן להערכה. התובע ביקש לדחות את עדותו המיתממת של הנאשם, שניסה לרכך את העובדות ולהטיל את האשמה על סמל א', תוך שהדגיש כי לנאשם הייתה אפשרות להימנע מביצוע המעשים. התובע הדגיש, שההסכמה של המתלוננת להעברת הצילומים לידי סמל א' לא נשאה

בחובה הסכמה להפצתם הלאה. היעדר ההיכרות בין השניים אינו מבטל את הפגיעה באמון בין בני אדם, כאשר הפצת התמונות לוותה בהצגת פרטיה.

17. התובע הדגיש, כי נוכח שכיחות המעשים, הקלות הבלתי נסבלת של ביצועם והפגיעה הקשה בערכים המוגנים, אין מנוס מהטלת עונש מאסר לריצוי בפועל בכליאה ממשית. בהתאם לפסיקה שהציג ביקש לקבוע את מתחם הענישה בגין פרט האישום הראשון בין 5 ל-10 חודשים ולגזור את עונשו של הנאשם בחציו העליון של המתחם. לצד זאת, ביקש להטיל על הנאשם פיצויים בגובה המקסימלי, כשלפי הפסיקה אין מקום להתחשב ביכולותיו הכלכליות, משמדובר בפיצוי ראשוני וסמלי שנועד להביע את הכרת בית הדין בסבל ובעוגמת הנפש שנגרמו לנפגעת.

18. **אשר לפרט האישום השני**, גרס התובע, פגע הנאשם בטוהר ההליך השיפוטי וההגעה לחקר האמת, כאשר בעבירות אלו, החומרה רבה יותר ככל שהעבירה חמורה יותר, ללא תלות בשיבוש ההליך. התובע הדגיש, כי אפילו התחרט הנאשם, הרי שלא היה במחיקת התמונות כדי לבטל את המעשה, אלא אך לבטל את הקשר אליו, כאשר גילוי המעשה לא נעשה מיזמתו. לאור כל זאת, ביקשה התביעה להציב את מתחם העונש בגין פרט האישום השני בין חודש לחודשיים.

19. התובע הטעים, כי למרות התסקיר חיובי, אין משמעות להערכת המסוכנות שלא נדרשה בעבירה זו. מנגד, לא הוצגה בתסקיר תכנית שיקומית, ולא הוצבע על אינדיקציה שכליאה תגרור פגיעה מיוחדת בנאשם או שקיים שיקול שיקומי חריג להצדיק סטייה מן המתחם. למרות שהנאשם נטל אחריות על מעשיו, הודה וחסד בזמן שיפוטי, לא עשה דבר לגילוי המעשים או לתיקון הנזק ההרסני. חלוף הזמן הוא שיקול בתוך המתחם, אך אין בו כדי להקהות מעוצמת הפגיעה במתלוננת. כך גם השחרור מן השירות לא משנה מן ההיבט של הרתעת הרבים ומן ההיבט האישי.

20. התובע ביקש ללמוד מע/45/19 **סמל כוהניאן נ' התצ"ר** (להלן: עניין סמל כוהניאן) והסביר, כי באותו מקרה נקבע המתחם תוך התחשבות בראשוניות הדיון בעבירה, כאשר העונש שנקבע לעניינו הוצב בחלקו התחתון של המתחם תוך התחשבות בהליך השיקומי שעבר. מאז, חלפה תקופה שבה חלה החמרה בתופעה ועל כן יש מקום להציב מתחם גבוה ולקבוע את עונשו של הנאשם, שלא הציג השתלבות בהליך שיקומי, במחציתו העליונה.

טיעוני ההגנה

21. הסגור המלומד הפך כל אבן לטובת מרשו והדגיש את קיומה של שורה ארוכה של שיקולים לקולא בעניינו. כך טען, המדובר בהפצה חד פעמית ורגעית, שלא קדמו לה תכנון או מחשבה. אין המדובר בתמונות או סרטונים שצילם הנאשם או בכאלו שתיעדו אקט מיני. אין לנאשם היכרות עם המתלוננת ולא הייתה לו כל כוונה לפגוע בה. יתרה מכך, כיוון שהאמון של המתלוננת ניתן בסמל א', אין מקום להתייחס להיבט של פגיעה באמון. מעבר לכך ששניהם היו חיילים, אין היבטי חומרה צבאיים במעשה. הסגור גרס, כי הנאשם ביקש לרצות את

סמל ע' כחייל צעיר שהגיע ליחידה, שימש ככלי בידיו להפצת התמונות, כאשר מעבר לשליחה לא ביצע דבר ואף לא זכה לכל טובת הנאה. לטענתו, אין מקום להתייחס לנאשם כחלק בשרשרת ההפצה שבלעדיו אין, כי סמל א' יכול היה לפנות לאדם אחר. אילו היה מודע הנאשם לגודל השלכות מעשיו, כפי שנהג סמל א', לא היה מסכים לבקשתו. עם הבנת הפסול, מחק הנאשם את התמונות ובכך שלל כל אפשרות לשימוש עתידי בהן מצדו.

22. הסנגור הטעים, כי לא דובר בקבוצה שנועדה לבזות ולא ידוע אם כלל התמונות בה נשלחו ללא הסכמה של המצולמים. מעבר לכך, דובר בקבוצת "ווטסאפ" סגורה ולא בהפצה במרשתת, כאשר כלל לא הוכחו היקפי ההפצה והמתלוננת לא הציגה את הפניות שקיבלה. הסנגור עמד על כך שאף לא הציגה תימוכין לטיפול הנפשי שעברה או התייחסות ממפקדיה לגבי ההשפעה על שירותה. על כל מקרה, הדגיש, כי נאותה ההגנה להסתפק בהצהרתה ולא ביקשה את עדותה.

23. הסנגור ביקש לתת משקל משמעותי להודאת הנאשם הכנה, תוך הבנה של משמעות מעשיו, כפי שנלמד מעדותו ומעדויות עדי האופי שנשמעו. נטילת האחריות באה לידי ביטוי גם בהפללה של סמל א' במהלך החקירה והעימות שערך עמו. הנאשם הביע את התנצלותו הכנה גם לפני המתלוננת תוך הבעת רצון לפצותה באופן מלא. הסנגור הדגיש, שסמל א' היה היוזם, ההוגה, בעל התמונות ובעל האינטרס במעשה. אולם למרות שהוגש כתב אישום נגדו, זה עזב את הארץ ולמעשה עד היום הנאשם הוא היחיד שנותן את הדין על המעשה.

24. עוד ביקש הסנגור להעניק משקל משמעותי לחלוף פרק זמן של כשלוש שנים מאז ביצוע העבירה, אותו לא ניתן לגישתו לזקוף לחובת ההגנה. בעקבות המגעים בין הצדדים הוגשו כתב אישום מתוקן ופרטים נוספים, שחשכו בזמן שיפוטי. מאז הגשת כתב האישום, השלים הנאשם את שירותו הצבאי ופתח פרק חדש בחייו האזרחיים.

25. הסנגור הפנה לתסקיר, בתמיכה לטיעוני ההגנה, המתייחס לבושה שחש הנאשם, נטילת האחריות, חוסר ההבנה של המשמעות של ביצוע העבירה, האמפתיה והצער על הפגיעה במתלוננת, לצד ההשלכות של הרשעה פלילית, המהווה ענישה עבור בחור צעיר בתחילת חייו האזרחיים. לפי התסקיר, ההערכה היא לסיכוי נמוך להישנות העבירה, נוכח ההרתעה בהליכים הפליליים ולכן ההמלצה לנקוט בדרך של חלופת מאסר.

26. הסנגור הטעים, כי את סיכויי השיקום ניתן ללמוד גם ללא השתלבות בהליך שיקומי, מקום בו כזה אינו נדרש, כיוון שהנאשם הבין את הפסול במעשיו ונעדר נורמות עברייניות או סטייה מנורמה תקינה. לעומת זאת, השתלבות הנאשם בחיים האזרחיים מלמדת על הפוטנציאל שלו להיות אזרח מועיל.

27. הסנגור עמד על כך שמתחמי הענישה שהציגה התביעה נקבעו במקרים החמורים לאין ערוך מעניינו של הנאשם. הוא עתר, שבית הדין יורה על ביצוע עונש המאסר בדרך של עבודות צבאיות למשך פרק זמן שאינו ברף המקסימלי, כדי לתת ביטוי להודאת הנאשם, לשחרור מן

השירות ולחלוף הזמן. הנאשם הוסיף בדברו האחרון, כי ריצוי העונש בדרך זו יאפשר לו לחזור בסוף היום להוריו ולסייע להם. הסנגור ביקש להתחשב בכך שהנאשם בחר להתגייס כלוחם על אף שיכל לזכות בפטור על רקע אורח חייו ולהביא בחשבון גם את נסיבותיו מבית.

דין והכרעה

28. בהתאם לכללים המבנים את שקול הדעת השיפוטי, יש לקבוע תחילה את מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה שבו הורשע הנאשם, תוך התחשבות בערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. זאת, תוך שמירה על הלימה בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהמשך לכך, אם אין שיקולים המצדיקים סטייה מאותו מתחם, יש לקבוע את עונשו של הנאשם תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בנסיבות ביצוע העבירה אלא בנסיבותיו האישיות של הנאשם.

29. במקרה שלפנינו הורשע הנאשם בביצוע שתי עבירות, על כן תחילה נבחן אם יש להגדירן כ"אירוע" אחד או כ"מספר אירועים". כיוון שהמחוקק לא הגדיר את המונח "אירוע", נקבע בפסיקה כי כאשר קיים בין העבירות "קשר ענייני הדוק ואשר ניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת, יחשבו [אלו] לאירוע אחד" (ע"פ 5668/13 מזרחי נ' מ"י (נבו, 17.03.2016), בפס' 26; דנ"פ 2999/16 מזרחי נ' מ"י (נבו, 22.05.2016); ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (נבו, 29.10.2014)). לצורך כך נקבעו מבחני משנה, שהמרכזיים בהם הם המבחן הצורני-עובדתי, העוסק בשאלה האם מדובר בפעולה יחידה נמשכת או ברצף של פעולות נפרדות, ולצדו המבחן המהותי-מוסרי, המתמקד בחשיבות הערך המוגן שנפגע (ע"פ 2453/15 חיימוב נ' מ"י (נבו, 11.12.2016)). *

30. ביישום לענייננו, למרות סמיכות הזמנים בין ביצוע העבירות, הרי שבהתאם למבחן המהותי-מוסרי אין מתאם ואף לא חפיפה בין הערכים החברתיים שנפגעו בעקבות ביצוען. כבר נקבע, "הערכים המוגנים המצויים בבסיס העבירה של פגיעה בפרטיות ובבסיס העבירה של הטרדה מינית, שונים בתכלית מאלה המצויים בבסיס העבירות העוסקות בהגנה על טוהר ההליך המשפטי" (ע/45,47/17 טור' סדון נ' התצ"ר (להלן: עניין טור' סדון), פס' 19, שם הורשע הנאשם בעבירה של הדחה בחקירה והשמדת ראיה, לאחר שאמר לנפגעת העבירה, בזמן שהייתה בדרכה לחקירה, להכחיש את קיום יחסי המין עמו ולמחוק את התמונות וההודעות עמו ועם מעורב נוסף ואף התקשר לוודא שכך עשתה; ע/10,16 רס"ל יהודה נ' התצ"ר, פס' 68). לפיכך, מצאנו שמדובר בשני "אירועים" נפרדים והחלטנו לקבוע שני מתחמי ענישה נפרדים לכל עבירה.

העבירה של הטרדה מינית

31. הפסיקה שבה וחזרה על הסיכון הטמון במעשי הפצה, נוכח נפיצותם של מעשים מעין אלה והקלות הבלתי נסבלת של ביצועם –

"מציאות החיים מלמדת עוד, כי העבירות שבגינן נותן המערער את הדין, הפכו זמינות וקלות. היכולת הטכנולוגית מאפשרת לכל מי שאוחז בטלפון נייד לבצע מעשים שעניינם פגיעה בפרטיותם של חיילות וחיילים. לדאבון הלב, נגע זה פשה במחנה. גם החשש מפני הפצת התמונות והגדלת מעגל הפגיעה הפוטנציאלי, יש בו כדי להעצים את הנזק אשר נגרם כתוצאה מן המעשים. מטבע הדברים, מרגע שצולמו התמונות, אין לנפגעות העבירה שליטה על היקף הפגיעה בפרטיותן ובכבודן, וזאת בהעדר יכולת למנוע את הפצת התמונות, בין בדרך של הצגתן, כפי שהוצע על ידי המערער לחייל אחר במקרה דנן, ובין בדרך של העברתן לצד שלישי" (ע/6/17/19 התצ"ר נ' סמל סולימני (להלן: עניין סמל סולימני)).

(1) קביעת מתחם העונש ההולם

32. העבירה של הטרדה מינית באמצעות פרסום משפיל, לפי [סעיף 3\(א5\) לחוק למניעת הטרדה מינית](#), בה הורשע הנאשם, הוספה לספר החוקים בשנת 2014 בתיקון מס' 10 לחוק. תיקון זה הגדיר את פרסומם של תצלום, סרט או הקלטה של אדם, המתמקדים במיניותו, בנסיבות בהן הפרסום עלול להשפיל את האדם או לבזותו, כ"הטרדה מינית", ולא רק כ"פגיעה בפרטיות" (דברי ההסבר להצעת [חוק למניעת הטרדה מינית](#) (תיקון מס' 9) (פרסום תצלום, סרט או הקלטה המתמקד במיניותו של אדם), התשע"ג-2013, ה"ח 516, 58). בדומה לעבירה של "פגיעה בפרטיות במזיד", הועמד העונש המרבי בגין ביצוע עבירה זו על חמש שנים. בעקבות התיקון, מיוחסת האחריות הפלילית לא רק לאדם הראשון ב"שרשרת ההפצה", אלא גם לכל מי שקיבל לידייו את תוצרי ההפצה ובוחר להעבירם הלאה ([ע"פ 8863/15 פלוני נ' מ"י](#) (נבו, 07.06.2016) (להלן: [ע"פ 8863/15 פלוני](#))). עניין [פלוני](#). כך הטעים בית המשפט העליון, כשנדרש לראשונה לבחון את העבירה:

"כל הטרדה מינית מבזה את אנושיותו של אדם ושוללת את האוטונומיה שלו ואת שליטתו בגופו... כך גם, ואף ביתר שאת, בהפצת תיעוד מבזה או משפיל המתמקד במיניות של אדם. המתועדת, מוצגת בתור אובייקט מיני להנאת הצופים והשומעים. היא נחשפת לעיני כל, פשוטו כמשמעו, בלי שביקשו את הסכמתה. יסוד ההסכמה חשוב במיוחד, שכן הוא מבטא את האוטונומיה של הפרט במובנה המובהק ביותר, דהיינו בהחלטות של אדם אילו פרטים אינטימיים לחשוף לאחרים, למי לחשוף אותם ובניסיונו לשלוט בדימוי שלו בקרב מכריו ובציבור בכלל..." ([ע"פ 5090/18 פלוני](#))).

מ"י נ' פלוני (נבו, 18.11.2018) (להלן: [ע"פ 5090/18 פלוני](#))). עניין [פלוני](#).

33. בתי המשפט עמדו על היבטי החומרה שבעבירות ההפצה – אופיין המבזה והמשפיל של העבירות, גם מקום שקורבן העבירה היה מודע לביצוע הצילום אך לא הסכים להפצה; הקלות הבלתי נסבלת שבהפצת הסרטונים; התועלת המבוקשת בעקבות ההפצה, לרכוש מעמד או לזכות בטובות הנאה; נצחיותם של הסרטונים בעידן הטכנולוגי, כאשר צילום או סרטון הופכים תוך זמן קצר ל"ויראלי", נפוצים לכל עבר על גבי הרשת האינטרנטית, מתווקים

ומאוחסנים ומאותו רגע אין עוד למפיץ שליטה על תפוצתם, קשה להתחקות אחריהם במרחב הווירטואלי, להסיר אותם ולמנוע את המשך הפצתם (ע"פ 8863/15 עניין פלוני; ע"פ 5090/18 עניין פלוני, פס' 10).

34. בתי הדין הצבאיים עמדו בנוסף על הפגיעה בכבודה של נפגעת העבירה כחיילת בצה"ל ועל הפגיעה הקשה בערכי צה"ל. הודגשה החשיבות של הגנה על ערכי האחוה, הרעות והאמון, אשר חייבים לשרור בין חיילים, כדי להבטיח סביבת שירות המוגנת ממעשים של הטרדה מינית ופגיעה בפרטיות ולשמור על ביטחונם האישי של החיילים המשרתים בשורות הצבא. לאור זאת, הבהיר בית הדין לערעורים את מחויבותה של מערכת השפיטה לתרום את תרומתה למלחמת החורמה נגד תיעוד פוגעני של הזולת, תוך רמיסת כבודו ופרטיותו. רמת הענישה שהתגבשה במהלך השנים האחרונות קבעה, כי בדרך כלל אין מנוס מהטלת עונשי מאסר בפועל בכליאה ממשית (ע/26,33/19 סמל נהרי נ' התצ"ר (להלן: עניין סמל נהרי); עניין סמל סולימני; ע/41,42/17 התצ"ר נ' סמל טבע (להלן: עניין סמל טבע); ע/55/06 התצ"ר נ' רב"ט גבאי במקרה של הצצה למקלחות; ע/113/14 התצ"ר הראשי נ' סמ"ר משיח (להלן: עניין סמ"ר משיח); ע/37/15 סמל מולה נ' התצ"ר (להלן: עניין סמל מולה); עניין טור' סדון; עניין סמל כוהניאן).

35. נקבע, כי גורמים שונים משפיעים על רמות החומרה של ביצוע המעשים: גיל הנפגע או הנפגעת; מערכת היחסים בין המפיץ לנפגע; זהות הנמענים של ההפצה (הקבוצה החברתית של הנפגעת, ציבור רחב, ועוד); הסכמה לרכיב בשרשרת המעשים שקדמו להפצה (המעשה המיני או התיעוד); מועד תכנון ההפצה (מראש, במהלך המעשה המיני או בדיעבד) ועוד.

36. בענייננו, אין חולק, כי המתלוננת העבירה מרצונה את תמונותיה החושפניות לידי סמל א' במסגרת מערכת היחסים האינטימית ששררה ביניהם. אך לא סמל א' ולא הנאשם קיבלו את הסכמתה להפצת התמונות הלאה. אכן, לא ניתן להתעלם מן הפוטנציאל של כל תיעוד בעת הנוכחית להפוך לווריאלי, "היד קלה על המקלדת", כפי שהטיב לתאר זאת כבוד השופט עמית – "כפה אדומה כבר אינה מסתובבת ביער שורץ זאבים, היא משוטטת במרחב האינטרנטי, שם אורבים לה ציידים וטורפים מסוג אחר... אלו הסכנות החדשות, והמשפט צריך אפוא להתאים עצמו להתמודד עם תת התרבות העבריינית של הרשת" (בש"פ פלוני נ' מ"י (נבו, 22.03.2013), פס' 4)). אך לא מצאנו שההתקדמות הטכנולוגית מחייבת לערער את יסודות האמון שבין אדם לחברו. כך גם לא מצאנו שיש להטיל מידה של אחריות על המתלוננת שהעבירה מרצונה את התמונות לבן זוגה. בעולם הדיגיטלי, שיתוף רגעים ותמונות מחיינו הפך לשגרת היומיום. אך דווקא מקום בו השימוש במצלמה הפך לנפוץ כל כך, לא נוכל להתיר פריצות לגבולות האינטימיות. אילו באופן דומה הייתה נשאלת שאלה פשוטה, בחורה הנותנת את מפתח ביתה לבן זוגה ומאפשרת לו להיכנס למרחבה הפרטי, האם בכך מסכימה היא לכניסת כולי עלמא למבצרה, אין מחלוקת כי התשובה על כך הייתה שלילית. כך גם בענייננו, העברת התמונות האינטימיות לבן הזוג איננה כוללת בחובה הסכמה להפצתן כולי עלמא.

37. במקרה שלפנינו, לא הייתה היכרות מוקדמת בין הנאשם לבין נפגעת העבירה, כך שקשה לייחס לו פגיעה ישירה בערך האמון. אולם, בעידן שבו הפצת המידע גבוהה ומהירה, יחסי האמון עוברים וחורגים מעבר לגבולות שבין אדם לרעהו הקרוב והולכים וחולשים אל כל אדם שיכול להיפגע בעקבות ההפצה במדיה החברתית. כך, שלחיצה מודעת על המקש לצורך הפצת תמונות בעלות פנים ופרטים בקבוצה ייעודית לפרסומים מיניים, יצרה את הקשר בין הנאשם לבין המתלוננת ואת האחריות של הנאשם להשלכות של מעשיו.

38. יתרה מכך, הנאשם הכיר את המניע שעמד בבסיס הבקשה של סמל א' להפיץ את התמונות ומשכך יש לראות אותו כמי שנטל חלק במזימתו להתנקם במתלוננת באמצעות הפצת תמונותיה. "לעיתים מניעיו של המטריד יכולים להיות נקמה בקרבן; לעיתים הם יכולים לנבוע מרצון לקנות מעמד חברתי או סתם מיצר מציצנות. המשותף למקרים אלה הוא שבכולם המפרסם פוגע בכבודו הסגולי של הקרבן" (ה' דנציג-רוזנברג ור' [רוזנברג "פורנוגרפיית נקם כהטרדה מינית" חוקים ט \(2017\) 265, 289-290](#)).

39. הנאשם לא יצר את התיעוד בעצמו וקיבל את התמונות לרשותו מאת סמל א' מיזמתו של האחרון. הפעולה שנדרשה ממנו היא פעולה מיידית שלא קדם לה תכנון מוקדם. מבלי להמעיט מגודל האחריות של סמל א', מצאנו את התיאור, שמסר הנאשם בעדותו להשתלשלות האירועים, כאילו שימש ככלי בידיו, תיאור מרחיק, המנסה להקטין את חלקו באירוע. לא סברנו שהסברו, כי ביקש לרצות את סמל א' ולהתחבר עמו, מפחית מחומרת מעשיו. טענתו, שלא חשב על משמעות הדברים ולא הבין את משמעותם, הייתה מיתממת, כאשר סמוך לאחר מכן החליט למחוק את התמונות ממכשיר הטלפון שלו, והרי ממילא לא היה במחיקה כדי להוביל לביטול הפעולה ולהסרת התמונות מן הקבוצה. כך גם לא השתכנענו מהסבריו מדוע לא יצר קשר עם המתלוננת או דיווח על מעשיו בשלב שקדם לפתיחת החקירה, כאשר פרטיה היו למעשה בידיו.

40. זאת ועוד, סמל א' פנה אל הנאשם בידיעה שהוא חבר בקבוצה האמורה. קבוצה זו נועדה, כך לפי הפרטים הנוספים, לשיתוף סרטונים בעלי תוכן מיני. פרסום זה, לפי הגדרת העבירה בה הודה והורשע הנאשם בכתב האישום, נעשה במסגרת שעלולה להשפיל את האדם ולבזותו ולא כפי שביקש לטעון הסנגור, שלא דובר בקבוצה מבזה או שייתכן שהמופיעים בה נתנו הסכמתם לפרסום. גם בעניין זה מצאנו את התיאור של הנאשם מיתמם, שהתחבר במקרה לקבוצה הנושאת שם זה והמתין לראות אלו תכנים יעלו, כאשר לפי גרסתו שלו, לא רק שלא התנתק ממנה באופן מידי (אלא בחלוף מספר ימים), אלא אף פרסם בה תמונות. אף שהקבוצה מנתה כעשרה חברים בלבד באפליקציית "ווטסאפ", לא מצאנו שיש בכך להפחית מן החומרה אל מול ההפצה במרשתת. מעת שיצאו התמונות משליטתו, אין גבול ליכולת ההפצה שלהן, ודאי כשאלה הופצו בצוותא עם פרופיל ה"פייסבוק" שלה ושאדם שקיבל לידיו את התמונות עדכן את המתלוננת בדבר הפצת התמונות שלה במרשתת. לא סברנו, שבעת הזו נדרש להוכיח את היקף ההפצה או שניתן להוכיחו, כך נקבע, "על אף הכלים הקיימים המאפשרים הסרה של חומרים מן הרשת, הרי שנוכח הקושי להתחקות במרחב הווירטואלי אחר

חומרים ולמנוע את המשך הפצתם, הפגיעה עשויה להיות מתמשכת ולא להתמצות במקרה בודד ומוגדר" (ע"פ 5090/08 עניין פלוני).

41. למדנו מדברי המתלוננת על היקף הנזק שנגרם לה כתוצאה מביצוע העבירה (סעיף 440ט(א)(4) לחוק העונשין), גם בחלופ שנתיים ימים ממועד ביצוע העבירה. התרשמנו מעדות אוטנטית וכאובה של מי שצלקות הפגיעה ניכרים בה עד היום. ניכר היה שמעמד מסירת העדות כמו גם תיאור החוויות שחוותה לא היו פשוטים עבורה. היא תיארה את הפניות, שהיא עדיין מקבלת ואת השפעת הדברים עליה חרף חלופ הזמן. כבר נקבע, כי "פגיעה חמורה כל כך ביסודות הנפש עלולה להוביל לפגיעה ארוכת טווח, ודאי בגיל שבו אדם מגלה את מיניותו כשנודעת חשיבות יתרה לדימוי החברתי ולתגובות של הסביבה הקרובה" (ע"פ 5090/18 עניין פלוני).

42. למרות היעדרה של היכרות בין הנאשם לבין המתלוננת, נושאת עמה העבירה מאפיינים צבאיים, הייחודיים למסגרת הצבאית. סמל א' פנה אל הנאשם בתוך המסגרת הצבאית והעביר אליו את התמונות במטבח הבסיס. כך שהשירות הצבאי יצר את הקרקע לקשר בין השניים לביצוע המעשים. השירות הצבאי עמד גם בבסיס הקשר בין המתלוננת לבין סמל א'. לא זו אף זו, באחת התמונות שהוצגה לעיונו נראית המתלוננת עונדת דסקית על צווארה, כך שהקשר למערכת הצבאית ולכך שהיא חיילת התקיים גם בהיבט זה (ראו והשוו ע/62/16 התצ"ר נ' סמל ברום, כאשר בקשת רשות ערעור בעניינו נדחתה ברע"פ 391/17 פלוני נ' התצ"ר (נבו, 15.01.2017); וכן עניין סמל טבע; עניין טור' סדון הנ"ל; ע/40/17 סגן שרון נ' התצ"ר (להלן: עניין סגן שרון)).

43. במקרים דומים, בהם הורשעו נאשמים בעבירות של פגיעה בפרטיות בנסיבות דומות או הטרדה מינית לפי התיקון לחוק, הוצבו מתחמי הענישה הבאים: במקרה של מעורבות בצילום סרטונים אינטימיים והפצתם הוצב המתחם בין שלושה לששה חודשי מאסר (עניין טור' סדון); במקרים בהם לא תועד אקט מיני עם אחר, אושר מתחם ענישה של 75-150 ימי מאסר (בע/7/18 סמל היימן נ' התצ"ר) וכן 45-120 ימי מאסר (בע/26/18 טור' קופריאשין נ' התצ"ר); במקרה שהוצגו תמונות, מבלי שהועברו לאחרים או שהופצו במרשתת, אושרו מתחמים של ארבעה עד שמונה חודשי מאסר (עניין סמל נ' וחודשיים עד ששה חודשי מאסר (עניין סמל ט'); מקרים בהם צולמו תמונות אינטימיות, אך לא תועד אקט מיני, ואלו לא הופצו, אושרו מתחמים של ארבעה עד שבעה חודשים (עניין סגן ש' וחודשיים עד ששה חודשי מאסר (עניין סמל ט'); כשסרטון אינטימי שצולם נמחק מיד לאחר מכן, נקבע מתחם שבין ארבעים וחמישה ימי מאסר בדרך של עבודות צבאיות לשלושה חודשי מאסר לריצוי בפועל (עניין סמל מ'); במקרה של תיעוד אקט מיני שהועבר יחד עם תמונת הפרופיל לקבוצת מכרים קרובה ובהמשך למשתמשי "טלגרם" כדי להתקבל לקבוצות רבות משתתפים, אושר מתחם ענישה שבין ששה לשנים עשר חודשי מאסר בפועל (עניין סמל כ').

44. במקרה האחרון, בעניין כ', צעד בית הדין לערעורים בדרכו של בית המשפט העליון בע"פ 5090/18 עניין פלוני, שעה שנדרש לראשונה לבחון את העבירה של הטרדה מינית באמצעות

פרסום משפיל לאחר תיקון החוק. בהמשך לכך, קבע בית הדין לערעורים, ש"עבירת ההטרדה המינית היא שיקול להחמרתו של המתחם, בין היתר לשם הרתעת הרבים" (פס' 19). באותו מקרה אישר בית הדין לערעורים מתחם ענישה מחמיר יחסית למקרים הקודמים שבאו בפניו וגם זאת תוך התחשבות בראשוניות של אותו מקרה ובשים לב לכך שעל החמרה במדיניות הענישה להתבצע באופן הדרגתי (פס' 23). אותו מקרה היווה למעשה נקודת מפנה בהחמרה במדיניות הענישה (כך גם ציין בית דין זה, אמנם במסגרת הסדר טיעון, בתיק צפון (מחוזי) 155/19 **התוב"ץ נ' סמל פוסלניץ**, כי בעקבות אותה פרשה יש מקום להחמרה במידת הענישה בעבירות אלו). בדרך זו ביקש התובע שנצמד. מצאנו, כי התפשטות התופעה של פרסום משפיל באמצעים דיגיטליים מחייבת להמשיך ולצעוד במסלול שהתווה בית הדין לערעורים.

45. הסנגור הציג לעיוננו גם את עניינו של **סמ"ר מ'** (שבקשת רשות ערעור בעניינו נדחתה **ברע"פ 1267/15 משיח נ' התצ"ר** (נבו, 22.02.2015)), אלא שבמקרה ייחודי זה הורשע הנאשם בערכאת הערעור ולאחר שנגזר עונשו בערכאה קמא, מצאה ערכאת הערעור את העונש בן 45 ימים מקל ולא הולם את חומרת מעשיו, כך שמבלי למצות את הדין הוחמר העונש ל-75 ימים. מצאנו שלא ניתן ממקרה זה ללמוד על רמת הענישה.

46. בהתחשב בכל המפורט, מצאנו לשרטט את מתחם הענישה במקרה שלפנינו, מקום בו התייעוד האינטימי לא נוצר על ידי הנאשם, אלא הועבר לרשותו להפצה יחד עם פרטי המתלוננת מטעמי נקמה, והוא הפיצם בקבוצת "ווטסאפ" ייעודית לתכנים מהסוג האמור, בין 100 ל-200 ימים, לצד עונש מאסר מותנה, פגיעה בדרגות ופיצויים.

(2) קביעת העונש בתוך המתחם

47. לצורך קביעת עונשו של הנאשם, הבאנו בחשבון את הודאתו באשמה במסגרת כתב אישום מתוקן, באופן שהוביל לחסכון בזמן שיפוטי. ההגנה אף עמדה על כך, כי מבחינתה לא ביקשה לשמוע את עדותה של המתלוננת במסגרת הטיעונים לעונש והייתה נכונה להסתפק בהגשת ההצהרה מטעמה. נטילת האחריות של הנאשם באה לידי ביטוי כבר במהלך החקירה, כשהודה במיוחס לו, הפליל את סמל א' ואף ערך עימות מולו. במובן זה צפוי הנאשם לשמש כעד מרכזי בעניינו של סמל א', שטרם נתן את הדין בגין מעשיו. בשלב זה, חרף הדומיננטיות של סמל א' במעשה העבירה, יוצא שרק הנאשם נשפט בגין האירוע נשוא כתב האישום.

48. בנוסף, הביע הנאשם חרטה מול המתלוננת עצמה וגם לפני בית הדין. חרף הספקות שהטלנו בגרסה שמסר לגבי האירוע, התרשמנו שעדותו הייתה כנה ומהימנה, בכל הנוגע לרגשי החרטה וההתנצלות שהביע. דברים דומים נכתבו גם בתסקיר שנערך בעניינו. על אף שלא השתכנענו שמחיקת התמונות והתכתובות בנוגע למעשה העבירה נתנה ביטוי לחרטה מצדו, כיוון שלא היה בה להסיר את התמונות מן הקבוצה, מצאנו ביטוי לחרטה בנכונותו לתשלום כל פיצוי שיידרש.

49. מן הראיות שהוצגו לפנינו למדנו על הרקע המשפחתי של הנאשם, על נכונותו לשרת, למרות שלטענת ההגנה היה זכאי לפטור משירות, ועל מצבה הכלכלי של המשפחה הנתמכת בנאשם, אך גם מהווה עמוד תמך מרכזי עבורו. הנאשם, בן למשפחה המקיימת אורח חיים דתי, עשה שינוי בחייו, השתלב במסגרת הצבאית והצליח להשלים את לימודי הבגרות. במהלך פרק הזמן מאז ביצוע העבירות, השלים את שירותו הצבאי והחל בדרכו האזרחית. מקובלת עלינו הטענה, שמקום בו לא נקבע שיש צורך בהליך טיפולי, ניתן ללמוד את מסלול השיקום מהשתלבותו של הנאשם במסלול חיים נורמטיבי. לצד זאת, אף הבאנו בחשבון שלהרשעתו בעבירות שיוחסו לו עשויה להיות השפעה על המשך חייו. למרות כל אלה, שיקולים של שיקום הם רק חלק מבין מכלול השיקולים העומדים לפני בית המשפט בעת גזירת הדין ובמקרה שלפנינו נוכח נסיבות החומרה הם מקבלים משקל משני לעומת הצורך בהלימה ובהרתעה.

50. חלוף הזמן מאז מועד ביצוע העבירות מהווה שיקול משמעותי וגם הוראת [סעיף 40א\(10\) לחוק העונשין](#) מחייבת את שקילתו. הנאשם ביצע את העבירות שיוחסו לו בחודש פברואר 2018, שנה ושלושה חודשים לאחר מכן הוגש כתב האישום בעניינו, כשחודש לאחר מכן השלים את שירותו הצבאי. הנאשם הודה בכתב האישום בחודש דצמבר 2019 ובחודש ינואר התחיל בית הדין לשמוע את עדותה של נפגעת העבירה. עדותו של הנאשם נדחתה למועד אחר ומאז נדחתה עקב מצב החירום הלאומי. מגבלות שונות על רקע זאת, הובילו לכך שרק בימים אלה, בחלוף כשלוש שנים ממועד ביצוע העבירות נגזר דינו. מצאנו שיש מקום להביא בחשבון השיקולים את חלוף הזמן ובפרט את השתלבותו של הנאשם בחברה במהלך התקופה האמורה. זאת, למרות שעיון בפסיקה מלמד, כי גם במקרים אחרים חלפה תקופה משמעותית ממועד ביצוע העבירות ועד לגזירת הדין, ולמרות שהעבירה בעלת היבטי הרתעה גם במערכת האזרחית.

51. בחנו את בקשת ההגנה להורות שעונש המאסר שיוטל על הנאשם ירוצה בדרך של עבודות צבאיות. התלבטנו, אם שיקולים הנוגעים לחלוף הזמן ולשיקום הנאשם, יכולים במקרה זה להטות את הכף אשר לדרך ריצוי העונש, אפילו נחליט על תקופת מאסר ממושכת יותר בעניינו. לצורך כך, הפנינו את הנאשם לקבלת חוות דעת של הממונה על העבודות הצבאיות, תוך שהדגשנו כי טרם גובשה עמדתנו בעניין וכי אין בכך כדי לחייב את ההרכב בהחלטתו. בלב פתוח ובנפש חפצה, שבנו ועיינו בטיעוני הצדדים, בעדויות ובראיות שהוצגו לפנינו. אולם, בסופו של יום מצאנו שבמקרה שלפנינו, נוכח הקלות הבלתי נסבלת של המעשה אל מול הנזק המשמעותי למתלוננת מתחייב מסר חד וחריף, באופן ששיקולי הלימה והרתעה מובהקים אינם מאפשרים להימנע מכליאה ממשית. כך נקבע, כי "מעשים ממין זה, מחייבים ענישה משמעותית בדרך של מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים. נקבע, כי רק בענישה מכבידה יהא כדי להרתיע מי שידור קלה על לחצן הצילום ומי שעל מנת להקנות לו מעמד חברתי מוסיף חטא על פשע ומציג את תוצרי הצילום המבזים לאחרים" (עניין סמל נ').

52. לאור מכלול השיקולים האמורים, בפרט חלוף הזמן, מצאנו לקבוע את עונשו של הנאשם באמצע חלקו התחתון של המתחם, על 135 ימים.

53. בכל הנוגע לרכיב הפיזיים, הרי [שסעיף 35 לחוק השיפוט הצבאי](#) אינו מקנה "סעד מידי" לנפגעת העבירה בדומה [לסעיף 77 לחוק העונשין](#), מבחינת גובה הפיצויים האפשרי, המוגבל לעשר משכורות טוראי בלבד. במובן זה, עונש הפיצוי המוגבל סמלי בלבד ומקנה "סעד ראשוני" לעומת הנזק שנגרם למתלוננת. בהערכת גובה הפיצויים, אין מקום לשקול את יכולותיו הכלכליות של הנאשם (ע/27,29/19 [רב"ט עלמו נ' התצ"ר](#); עניין [סמל נהרי](#)). נוכח מידת הפגיעה בפרטיותה של נפגעת העבירה כתוצאה מהפצת התמונות ובהתחשב במדיניות הענישה שהוטלה במקרים שהוצגו לפנינו, מצאנו להטיל על הנאשם סכום פיצוי של 6,000 ₪.

54. דבריה המרגשים של נפגעת העבירה נותרו מהדהדים, "אני באמת רק רוצה להמשיך הלאה אבל זה לא נעלם (בוכה)... פשוט רואה את הדבר שאמור להיות הכי שלך אצל מישהו אחר". ברור, כי אין בפיזיים שפסקנו כדי להקל בסבל שחוותה ועוד חווה המתלוננת, אך ודאי יש בהם כדי להביע הכרה למצבה ותקווה שבמידת מה תצליח להניח פרק זה מאחוריה ולהמשיך הלאה בדרכה.

העבירה של שיבוש מהלכי משפט

55. העבירה שעניינה שיבוש מהלכי משפט נועדה להגן על קיום חקירות וגילוי האמת תוך שמירה על טוהר ההליך השיפוטי. בתי המשפט התייחסו לחומרת העבירות מסוג זה –

"המעשים, הבאים לשבש הליכי משפט ולהטות משפט בין בדרך של בידוי ראיות, טשטוש ראיות, הדחת עדים – במטרה להביא לכך שעברייני לא יעמוד לדין, או לא ייתן את הדין על מעשיו, הם חמורים מאוד. הם חמורים יותר ככל שחמורה יותר העברה שמעשים אלה באים להציל את העברייני מעונשה" (ע"פ [10577/02 שמש נ' מ"י, פ"ד נח\(4\) 706, 719](#); ע/45/13 [רב"ט אלעמראני נ' התצ"ר](#); עניין [טוראי סדון](#)).

56. כאמור, לא השתכנענו שמחיקת התמונות והשיחות בנוגע לביצוע מעשה ההפצה, נתנו ביטוי לחרטה, כאשר לא היה בהם כדי להסיר את התכנים הפוגעניים מן הקבוצה בה הופצו. החקירה בעניינו של הנאשם נפתחה בעקבות פנייה של אדם אחר אל המתלוננת, אשר הובילה לתלונתה במצ"ח. בסופו של דבר, גורמי החקירה הגיעו אל הנאשם שנטל אחריות על מעשיו. הבאנו בחשבון, שלעומת הנאשם, השותף הפעיל, סמל א', אשר העביר את התמונות למכשיר הטלפון של הנאשם, הכחיש בחקירתו כל אחריות לביצוע המעשים.

57. בדומה לעניין [טור' ס'](#) (לגביו עובדותיו פירטנו לעיל) מצאנו לקבוע את מתחם הענישה בין חודש לחודשיים לצד עונש מאסר מותנה.

58. בנסיבות המקרה שלפנינו, בפרט הודאתו של הנאשם בחקירה לרבות הפללת סמל א' ועימות מולו, סברנו שניתן להציב את עונשו על חודש מאסר לריצוי בפועל לצד עונש מאסר מותנה.

59. נקודת המוצא, בעקבות תיקון 113 [לחוק העונשין](#), שהעונשים בגין שתי העבירות יצטברו, אולם שיקול הדעת נותר בידי בית המשפט ([ע"פ 5915/15 ח'ורי נ' מ"י](#) (נבו, 3.11.2016)). במקרה זה בראי התמונה הכוללת, נוכח רצף המעשים וסמיכות הזמנים ובהתחשב בנסיבות המעשים והעושה, לא מצאנו להחמיר עם הנאשם והחלטנו להורות על חפיפה מלאה של העונשים (בדומה לעניין [טור' ס'](#)).

סוף דבר

60. על הנאשם יוטלו, אפוא, העונשים הבאים:

- א. מאה שלושים וחמישה (135) ימי מאסר לריצוי בפועל בכליאה ממשית. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 28.02.2021 עד השעה 10:00 בבס"כ ***.
- ב. שישה (6) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש (3) שנים, שלא יעבור כל עבירה שעניינה פגיעה בפרטיות או עבירה בניגוד [לסימן ה' בפרק י' לחוק העונשין](#) או עבירה בניגוד [לחוק](#) [למניעת הטרדה מינית](#).
- ג. שלושה (3) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש (3) שנים, שלא יעבור כל עבירה שעניינה פגיעה בסדרי שלטון ומשפט בניגוד [לסימן א' בפרק ט' לחוק העונשין](#).
- ד. הורדה לדרגת טוראי.
- ה. פיצויים לנפגעת העבירה בסך ששת אלפים (6,000) ₪, שישולם ב-שנים עשר (12) תשלומים שווים, חודשיים ועוקבים, החל מיום 10.02.2021, אשר יועברו לרשותה בהתאם לפרטים שתמסור התביעה להגנה.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ד' שבט, תשפ"א, 17 בינואר, 2021, והודעה בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופט	אב"ד	שופט
העתק רס"ן ק'	נכון נתנאל בית	מהמקור מויאל הדין

נערך על ידי ל.א.ע.
בתאריך 28.01.2021
חתימת המגיה:

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

מאיה גולדשמיט 141/19-54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה